

UVOD

Oblast Kosova i Metohije naseljena je Srbima još od njihovog dolaska u srednjobalkansko područje tokom VII veka. Prema toj oblasti su usmerene težnje prvih srpskih država, i Raške i Duklje, da okupe i organizuju plemena srpskog naroda prema njihovoj stvarnoj rasprostranjenosti. Na tom planu su južnoslovenski ustanci jedanaestog veka posebno karakteristični, jer zahvataju široku zonu od Dunava do Makedonije; Kosovo se tu javlja kao naročito aktivna oblast oslobodilačke borbe i sudara sa vizantijskom vlašću.

Ta oblast je upravo u toku tih akcija prvi put, za kraće ili duže vreme, uključena u sklop srpske države. Pomeranje granice na jug, za vlade Stefana Nemanje i njegovih potomaka, od poslednjih decenija XII veka, prema tome, ne može se posmatrati kao naseljavanje Srba na Kosovu, već kao ujedinjenje oblasti koje je već davno pre toga nastanjivao srpski narod. Samo se tako i može objasniti razvijanje ove teritorije u središnju oblast srpske srednjovekovne kulture i njeno stabilno opstajanje u ulozi političkog, strategijskog i duhovnog centra srpskog naroda ne samo za vreme Nemanjića nego i kasnije, u razdoblju oblasnih gospodara, pa čak i u prvim stolećima turske okupacije.

Istorijat Pravoslavne crkve

Pravoslavna crkva na Istoku, samim pojmom svoga imena ukazuje na pravoslavnu, odnosno - istočnu (izvornu) crkvu, koja od svoga postanja ispoveda pravu veru i izvorno učenje, neprekidno povezano sa apostolskim predanjem i posvedočeno vekovnom liturgijskom praksom i svetootačkim iskustvom svete Crkve Hristove. Zapravo, prvobitna pravila apostolske vere i potonje učenje Svetih Otaca, vekovima potvrđivano i razvijano sa potpunom saglasnošću jedne svete Saborne i Apostolske Crkve zauvijek su, samo u pravoslavlju, ostali osnovni i jedini kriterijum svake pravoslavne tradicije. Svoju iskonski dogmatsku tradiciju i doktrinarno hrišćansko učenje, pravoslavlje ukorenjuje na Istoku, i u suštinskom i u istorijskom smislu, poistovećuje sa svetootačkim predanjem, tačnije - sa uobličavanjem celokupne bogoslovske, liturgijske i kanonske misli, odnosno - svega onoga što je zasnovano na temelju pravila apostolske vere i utvrđeno na velikim Vaseljenskim saborima svete Hristove Crkve. Zato se ovaj period drevnog apostolstva i crkveno-sabornog učenja uglavnom i uzima kao polazište, svakoj istorijskoj i budućoj evoluciji pravoslavlja, kao jedina mera i nezamenjivi kriterijum pravoslavne vere i učenja za sva hrišćanska pokoljenja i sva vremena. Pravoslavlje je oduvek težilo za tim da očuva veru, učenje i duhovnost prvobitne Crkve, što su do danas i učinile sve pravoslavne istočne crkve.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com